

Fandoms Kommunytt

Nummer 3, årgång 1 - december 1999. *Fandoms Kommunytt* ges ut av Karl-Johan Norén, Sorögatan 101^U, 164 47 Kista. Telefon 08-751 71 73. E-post <kjnoren@hem3.passagen.se> eller <kjn@hugin.imat.com>. LoCs och andra bidrag tas tacksamt emot!

Faknytt nummer 3

Istället för att tråka ut er med att säga att det nu faktiskt har kommit ett tredje nummer (något som hursomhelst borde vara utomordentligt tydligt), säger jag bara: *läs och njut!*

Däremot kanske jag ska förvarna om att en del av materialet kan vara lite inaktuellt när du läser det, men så blir det om man bara får fanzinen via SFF. Vad gäller utgivningen kommer jag troligen att sikta på Stockholmsfandoms pubmöten den tredje tisdagen, men händer särskilda saker kan detta flyttas framåt, vilket t ex hände denna gång - jag ville ha ett nummer klart till ICon.

En följd av detta är att det inte blev några LoCs, men å andra sidan skulle de inte fått plats, så det kanske jämnar ut sig.

En Riktigt Fhannisk Jhul

Så närmar sig återigen den tid på året då de sociala delarna, särskilt familjelivet, av mondänen verkligen börjar tränga sig på och pocka på uppmärksamhet. Det är alltså dags för att äta gammaldags fet mat, att köpa dyra och vanligen onödiga presenter, för högljudd musik med ett och samma tema i varenda köpcentrum, trängsel på vägar, tåg och flyg och Kalle Anka på tv. Kort sagt, nu är det jul igen.

Frågan är bara hur ska man kunna bevara sin fhanniska identitet när mondänen tränger sig på så oerhört. Faknytt ger tips om hur man kan få lite fhannisk fart på julfirandet!

- Ge släktingarna en prenumeration på SFJ eller JVM alternativt medlemskap i SFF i julklapp.
- Ska du klä ut dig till jultomte, klä först ut dig till ett skelett och PRATA SÅ HÄR.
- Önska dig en mimeo, stenciler och/eller stencilfärg i julklapp.
- Ge ut ett instazine om julfirandet därhemma.
- Byt ut Jesus mot Karl Glogauer i jupsalmerna.
- Byt ut julstjärnan mot en propellermössa och häng jordnötter i granen.

Den ambitiösa fhanen kan naturligtvis komma på betydligt fler möjligheter än de ovan nämnda. Må fhasasin flöda och Rhoscoege er en Riktigt Fhannisk Jhul!

Några tankar om Aniara

Under sommaren läste jag Harry Martinsons *Aniara* för första gången, och efter att ha skaffat mig ett exemplar i pocketutgåva har jag nu läst om den helt eller delvis flera gånger. Varje gång har jag hittat nya djup, nyanser eller infallsvinklar i den. Nu är jag knappast någon litteraturkritiker, men jag ska ändå ta upp något lite av det jag hittat och har sett i *Aniara*.

Aniara är inte bara en varning om teknikövertro och kärnvapenkrig, den tar också upp händelserna under världskriget med stalinism och nazism. Verkligheten för flyktingarna på Mars och Venus grym och full av förtryck vilket är tydligt i sång nummer 40.

*Men fridsamheten var för stor,
av bufflar*

*förvandlades den snart till evig
frid.*

Parallellen till nazismen eller dagens nazistiska våld är uppenbar. Den sång som dock alltmer

Sf-pubkvällar i Stockholm!

Den 16 november var det dags för det tredje försöket med sf-pubkvällar i Stockholm, denna gång på Old Beefeater Inn på Götgatsbacken. Det verkade som om information om ändringen av tid och plats hade nått ut tämligen väl, för totalt 21 personer dök upp - visserligen inte lika många som första gången men betydligt fler än den i oktober efter SweCon då bara åtta personer kom.

Jag själv kom dit lite fint förseurat, och upptäckte att Beefeater trots Wolfs försäkringar hade skaffat sig en garderobsterrorist även under tisdagskvällarna. Detta är dock egentligen det enda man kan säga mot Beefeater - till och med Johan Anglemark uttryckte sin tillfredsställelse över öhlsortimentet. Att de vill att man ska gå upp från källaren till själva puben när man bara är sex-sju personer kvar och det är sent kan man däremot förstå - blir vi bara tillräckligt många lär vi slippa göra det framöver. Då är deras förkärlek för notor svårare att fördrå, speciellt som vi har en tendens att komma och gå under hela kvällen.

Bland de närvarande fanns bland annat en delegation från Uppsalafandom (Johan, Anders

börjat framstå som den starkaste för mig är nummer 41 med namnet *Barnet*. Här framträder tragiken i *Aniara* som starkast och direkt hjärtskärande i kontrasten mellan vad sången handlar om och hur det sägs.

*Chebeba satt i sina bästa år
med gränslös lycka vid en liten
bår.*

På båren låg den lilla

rosenknopp

*hon hade skyddat från att växa
opp*

i Aniaras stad.

Men som sf-fan hittar jag också den kanske främsta formuleringen av vad ett ljusår är - klart överlägsen fysikens prosaiska 9 500 miljarder kilometer eller rymdoperans överljusdrift - i sång nummer 82:

Ett ljusår är en grav.

Lycka är att

komma hem trött och hängig efter dagens arbete och hitta JVM under brevkastet. Åtminstone är det bra nära.

Wahlbom och Sten Thaning); Bertil Olsson som till vardags jobbar i USA som BEM-jägare (det står "Zodiacal Dust Scientist" på hans visitkort, men det är inte lika roligt) och som tog med sig sin amerikanske kollega Trent Schindler; Eva Norman med tackkort från Acke Fröbergs änka för att Sverifandom hade en krans på hans begravning; Maximilian Björsten med foton från SweCon och Wolf von Witting med ryggsnitt.

Själv hade jag med mig några exemplar av förra numret av Faknytt (det var tonertorsk hos Alvarfonden) som jag delade ut så länge lagret räckte. Ibland kändes det dock som om det sociala livet kring i vart fall mig blev lidande eftersom alla runt omkring mig satt och läste, men man ska väl se det som ett gott betyg för mig som fanzineredaktör. Johan hade med sig en nyin-forskaffad digitalkamera som han gav sitt fhanniska elddop. Bilderna fanns för övrigt på Internet redan dagarna efter.

Vid halvtiden gick de sista av oss därifrån, med en hel del imponerade kommentarer från Trent om servitrisen som mycket väl kunde ha stått modell för kvinnorna i Arne Anka.

Milleniemjåk

Inför tusenårsskiftet (nu bortser jag från om det verkligen är tusenårsskifte det rör sig om detta nyår, eller om vår kalender egentligen räknar rätt) har det naturligtvis kommit upp allehanda domedagsprofeter. Å andra sidan brukar fantasifulla sådana dyka upp då och då, ibland med tragiska resultat, men i det här fallet tar alla det på allvar (förutom Göran Persson, som bara tar sig själv på allvar). Flygplanen ramlar ned från himlen, bankerna får fnatt och gör alla stormrika alternativt luspanka (fast om *alla* är stormrika/luspanka, är någon rik eller fattig?), och kärnkraftverken gör kollektivt en Tjernobyli, för att bara ta några exempel på vilka möjliga katastrofer orsakade av två nollor som expertisen vällystigt har vältrat sig i. Allt enligt teorin ju värre katastrofer, desto högre konsultarvoden.

Men är vi verkligen så originella? Jämför med det förra tusenårsskiftet, då trodde folk att Jesus skulle göra en storstilad återkomst, skicka alla taskiga personer till helvetet och föra de rättfärdiga till himmelen, de döda skulle stå upp igen och annat apokalyptiskt. Enda skillnaden är väl att vi är lite mer prosaiska, och att vår tids människor är en smula klantigare med att tänka längre tid framåt än till närmsta ligg/löning/mediaframträdande (stryk det som ej önskas). I övrigt är det bara att utbrista i att de yttersta dagarna var bättre förr!

Namnet på fanzinet

Eftersom jag talat om svaret om namnet för flera personer kan jag lika gärna publicera det. Namnet kommer från (*V*)*äxjös Kommunytt*, ett nyhetsblad som Vänsterpartiet i Växjö har gett ut efter varje fullmäktigemöte sedan mitten på 70-talet.

Muckarskiva för David Tingström

Efter nära femton månader i kronans tjänst slipper nu David Tingström de blå kläderna och HMS Kalmar. Det blir muckarskiva den 14 december på Old Beefeater Inn på Götgatsbacken från klockan 19 och framåt!

Att det råkar sammanfalla med Stockholmsfandoms pubkvällar är ett rent sammanträffande, i alla fall ur flottans synvinkel.

Swedfs & Hör - med extra mycket läsning!

Den tolfte DFS:en i Sverige har nu blivit avverkad (eller tionde eller elfte, beroende på hur och vem som räknar), så denna gång blir det extra mycket skvaller!

Försenat finare folk

På fredagskvällen var det sagt samling klockan fem på SF-bokhandeln, men eftersom jag är Nae'blis och följaktligen lite finare än de andra kom jag lite försent dit, närmare bestämt klockan halv sex. Egentligen var det jobbet som försenade mig (eller snarare att jag kom igång försent med jobbet), men det är en alldeles för mondan förklaring.

Eftersom de andra som skulle vara där var där, och de osäkra eller de som sagt att de inte skulle komma inte var där, bestämde vi oss snabbt för att leta reda på en plats där vi kunde sitta och också få oss lite dricka. Vi i det här fallet var Johan Kristensson, Nicklas Andersson, den onde, kalle, hårde och kantige CD Skogsberg och Mattias Wadenstein. Först gällde det naturligtvis att ta sig förbi SF-bokhandelns kassa, vilket tog sin tid även fast Nicklas misslyckades med att spräcka tusenkronorsvallen.

Efter lite dricka på den vansinnigt överprissatta "Coffee Cup" mittemot bokhandeln tog vi oss igenom labyrinten i Slussen och sedan vidare till Vikingterminalen där mitt ofelbara sinne för mörkvänner genast upptäckte Marcus Hägert, tillrest just för tillfället från Åbo. Mer specifikt kände jag igen honom från beskrivningen han skickat mig. Sedan tog vi oss över Slussen för att få vila våra trötta ben hemma hos Helena Zeegers.

Förspel?

Helena blev lite förvånad när vi dök upp - vi hade sagt halv åtta och hon hade troligen glömt bort en timme eller så. David Tingström har den effekten på henne ibland... Förutom Helena och David var även Carin Wesslau, Linnea Andersson med flera där. Faknytt delades ut och diskussionerna rörde sig kring Åbo, latex, handklovar, kärnvapenkrig och härdsmältor i förorten. Sedan gjorde Linnea och Carro en bejublad uppvisning i "karate", innan vi alla hamnade i Helenas säng, som vanligt. Dessutom hann CD utnämna alla under 190 cm till pygméer.

I Helenas säng utbröt könskrig i kittling och Carin hotade med

att smitta ner alla som kom nära henne med körtelfeber, även fast hon definitivt var lika glad i att ligga i högen som vi andra. Någon gång under kvällen kom några av Linneas kompisar för att hämta henne, av vilka en undrade om "ni är den där bokklubben". Det känns lite grann som du rör dig i olika cirklar, Linnea.

Mordförsök, herr Thaning!

En av de mer omdiskuterade "programpunkterna" hade varit dränkningsen av *Slave Girl of Gor* av John Norman i Nybroviken, inbakat i betong. Under fredagskvällen höll detta på att gå i stöpet, eftersom CD inte hade fått fram någon betong, men lördag morgon gav vi oss iväg till bygget av Husbybadet någon kilometer från där jag bor. Efter att ha penetrerat säkerhetssystemet (mer lera än någonting annat) hittade vi en trevlig lördagsarbetande byggjobbare som gav lite färdigblandat murbruk åt oss.

Glada i hågen och med murbruk i plastpåse gick vi tillbaka till mitt kök där vi la bruket i en tämligen skranglig pappkartong (jag hittade en mer stabil i min garderob dagen efter...), stoppade ner boken och bakade in underdelen av den i bruket innan vi ställde det hela åt sidan för att torka.

Resan ner till SF-bokhandeln med torkande bruk kring en Gorbok i en skranglig kartong innebar inte bara konstiga blickar på den av oss som bar konstruktionen utan även sprickbildning i bruket, något som senare skulle visa sig fatalt. Blickarna fortsatte även i bokhandeln, även fast Jörgen mest såg trött ut och Karin Lundwall gestikulerade ut "Upp till kamp!" i sitt gillande.

Tyvärr hade Helena blivit sjuk sedan gårdagen, så varken hon, David eller Linnea dök upp. Däremot hade Kjell Ståhl för en gångs skull lyckats slita sig från studierna. Ahrvid Engholm dök upp med andan i halsen och Carin - ensam tjej igen! - släpade sig dit trots körtelfeber och morfinpreparat. Med lite tur lyckades jag också omvända inte mindre än tre personer till Lois Bujold. Utpasseringen förbi SF-bokhandelns kassa tog också denna gång en försvarlig tid.

Väl ute styrde vi våra steg mot Nybroviken och kameror plockades fram. Tyvärr sprack bruket, så resultatet blev att kartongen

och bruket sjönk som den cementklump det var, medan boken låg kvar och guppade på ytan. Senare kontroll visade att jag hade både klister och tejp i min packning, men då det var för sent. Vi ryckte på axlarna och drog till den bokade restaurangen vid Kungsträdgården efter en kort omväg över Tradition.

På restaurangen delade Ahrvid ut fanzines och vi diskuterade sf-klubbar ute i landet, SweCon 2000 och en del annat innan vi avlägsnade oss från restaurangen och Ahrvid gick hemåt.

Morfinet har gjort mig glad!

Väl ute utbrast Carin "Morfinet har gjort mig glad!" och satte igång att terrorisera oss som var kvar än mer. Det faktum att hon nu har gjort slut med Patrik Montgomery kanske också inverkade. I vilket fall lyckades jag leda oss till Hötorget där vi tänkte se *End of Days*. Efter en del turer (bl a fick vi biljetter till föreställningen halv tio trots att jag sa att vi skulle ha biljetter till sju) satt alla i biosalongen utom Kjell som gick hem och pluggade. Filmen var en helt okej actionrulle kring tusenårsskiftet och världens undergång, men amerikaner har tydligen svårt att förstå sig på symbolik. Och varför skulle Djävulen se ut som morsan från *Aliens*? Sedan fanns det naturligtvis ett antal gapande hål i handling och bakgrund, men det uppvägdes av en maffig Darkfriend Social.

År 2000-problemet löst!

Frågan om världen går under år 2000 för oss osökt vidare till frågan om alla dessa datorer som ska krascha vid årsskiftet (se även artikel på föregående sida!) och hur man kan lösa det. Vår lika enkla som geniala lösning - uppkommen på vägen till Tre Backar - är att helt enkelt definiera bort talet 2000! En god bieffekt blir att allt med 2000 i namnet försvinner, t ex Windows 2000 och Office 2000. Istället blir det sf-mässiga talet 1999 till det ännu mer sf-mässiga talet 2001 om man adderar ett till det.

Visst kommer det att orsaka mängder med krav på omprogrammering av datorerna, men vi har åtminstone hindrat jordens undergång år 2000!

n-dimensionellt schack

Inne på Tre Backar började vi diskutera tredimensionell schack över några öhl (fast skam till sä-

gandes drack de flesta bara ofhannisk cola). Eftersom sådana redan har gjorts - iallafall utgick vi från det - gick diskussionen snabbt vidare till regler för endimensionell och fyrdimensionell schack. Eftersom flera av oss är mer eller mindre intresserade av och kunniga i matematik vidgades det till en diskussion om det var möjligt att skapa n-dimensionella schackregler, där reglerna för n=2 överensstämmer med reglerna för vanlig schack utan specialregler för n=2. Mattias funderar nu på att göra sin magisteruppsats i ämnet.

Vi går igen

Söndagen startade med att Marcus steg upp tidigt för att ta åttafärjan tillbaka till Åbo. CD, Nicklas och jag steg upp i mer rimlig tid och hann därmed med knapp nöd få med CD på tåget till Göteborg klockan tolv. Eftersom alla förvaringsboxar på Centralen var upptagna fick Nicklas lämna in sitt bagage på SF-bokhandeln (det mesta av det var ändå köpt där) innan vi gick till utställningen *Hans Arnold går igen* på Slussplan (tyvärr är den avslutad nu - den var väl värd ett besök) där vi mötte Johan Kristensson och även min farbror och hans nya kvinna - som jag hittills inte träffat - ute på söndagspromenad. Efter att ha signerat gästboken och införskaffat några bilder av Hans Arnold gick vi hem till Helena för att hämta kvarglömda saker, där vi också fick kontakt med Mattias som inte lyckades hitta till utställningen. Vi gick tämligen snart och bestämde oss för att gå och se *Ecce Homo*, som visades för sista gången. Väl där upptäckte vi att de tog 30 kronor i inträde. Jag betalade, men det var de andra för snåla för. I vilket fall ångrar jag inte att jag gick in, det var imponerande att se alla bilderna i ett sammanhang och rejält format.

Väl ute samlades vi igen och Johan avvek för jobbet och Nicklas till tåget. Mattias, som inte skulle åka tillbaka till Umeå förrän nio, följde med mig hem och trakterades med middag innan det hela var över.

Denna DFS blev lite rumpuggen eftersom flera var sjuka och andra inte dök upp, men jag tror nog de flesta hade trevligt iallafall. Nästa gång blir strax efter nyår i Göteborg!